

Δευτέρα 10/03/2025

Το Κορίτσι με τη Βελόνα (2024)

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΗ ΒΕΛΟΝΑ – THE GIRL WITH THE NEEDLE

Σκηνοθεσία: Μάγκνους φον Χορν

Σενάριο: Magnus von Horn, Line Langebek

Ηθοποιοί: Vic Carmen Sonne, Trine Dyrholm, Besir Zeciri, Avo Knox Martin, Joachim Fjelstrup, Tessa Hoder

Φωτογραφία: Michal Dymek

Μοντάζ: Agnieszka Glinska

Μουσική: Frederikke Hoffmeier

Κοστούμια: Malgorzata Fudala

Χώρα: Δανία, Σουηδία, Πολωνία (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 115'

Πρώτη προβολή: ώρα 7.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: ώρα 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 21 Βραβεία και 16 υποψηφιότητες Υποψήφιο για Όσκαρ Καλύτερης Διεθνούς ταινίας.

Berlin International Film Festival 2024, 2 Βραβεία, Οικουμενικής Επιτροπής και FIPRESCI.

Camerimage 2024, Βραβείο Golden Frog

Cannes Film Festival 2024, Υποψήφιο για Palme d'Or

European Film Awards 2024, 2 Βραβεία στην Παραγωγή και στη Μουσική

Polish Film Festival 4 Βραβεία στον σκηνοθέτη

National Board of Review, USA 2024, Βραβείο «5 κορυφαίες διεθνείς ταινίες»

Palm Springs International Film Festival 2025, Βραβείο «Directors to Watch»

20

Seville European Film Festiva 2024, 4 Βραβεία, στην πρωταγωνίστρια, σκηνοθεσία, Φωτογραφία και Παραγωγή.

Alexandre Trauner Art Film Festival 2024, Βραβείο στο Σχεδιασμό παραγωγής.

Λίγο πριν από το τέλος του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, η Καρολίνη προσπαθεί να επιβιώσει σε μια Δανία που θυμίζει γοτθικό εφιάλτη. Η γνωριμία της με μια γυναίκα που θα τη βοηθήσει να βρει μια ανάδοχη οικογένεια για το μωρό της, θα αποβεί καθοριστική, αφού στο πλευρό της αποφασιστικής Ντάγκμαρ η Καρολίνη θα αποκτήσει μια οικογένεια, μια μητέρα, μια σύντροφο και κυρίως τη γυναικεία αλληλεγγύη που θα την βοηθήσει να αναδυθεί μέσα από τις στάχτες του παλιού κόσμου ως μια νέα ανεξάρτητη γυναίκα.

Ένα **οπτικό ποίημα** για τη διαχρονική θέση των γυναικών μέσα σε έναν κόσμο πατριαρχίας, ταξικής ανισότητας και σεξουαλικής εκμετάλλευσης, αλλά και για το τίμημα της αυτοδιάθεσης, σε αντιδιαστολή με το κακό που, απλωμένο στον κόσμο μετά από έναν πόλεμο και βουτηγμένο στη φρίκη, γίνεται συχνά το όπλο στα χέρια των αδύναμων.

Μια γυναίκα δεν περιμένει πλέον τον άντρα της να γυρίσει από το μέτωπο, δεν έχει χρήματα για να πληρώσει το ενοίκιο του δωματίου στο οποίο ζει, πέφτει με ανακούφιση στην αγκαλιά του αφεντικού

της για να εγκαταλειφθεί ξανά άστεγη, άνεργη και έγκυος, στρατιώτης σε έναν δικό της «μεγάλο πόλεμο», το ίδιο αιματηρό με αυτό που διαδραματίζεται ανάμεσα στις μεγάλες δυνάμεις.

Η γνωριμία της με μια γυναίκα που θα τη βοηθήσει να βρει μια ανάδοχη οικογένεια για το μωρό της θα αποβεί καθοριστική, αφού στο πλευρό της αποφασιστικής Ντάγκμαρ η Καρολίνα θα βρει μια οικογένεια, μια μητέρα, μια σύντροφο και κυρίως τη γυναίκα αλληλεγγύη που την κάνει να νιώθει πιο δυνατή, έτοιμη να πάρει κι αυτή τη ζωή στα χέρια της και να αναδυθεί μέσα από τις στάχτες του παλιού κόσμου ως μια νέα ανεξάρτητη γυναίκα.

Τέσσερα χρόνια μετά τον «Ιδρώτα» που παρουσιάστηκε στα επιλαχόντα του ακυρωμένου λόγω COVID-19 Φεστιβάλ των Καννών, ο Μάρκος Φον Χορν ντεμπουτάρει στο επίσημο διαγωνιστικό με ένα **κατάμαυρο δράμα εποχής, εμπνευσμένο από τη δράση της Δανής κατά συρροή παιδοκτόνου, Ντάγκμαρ Όβερμπι.**

«Το κορίτσι με τη βελόνα» δεν είναι η Όβερμπι, αλλά μία νεαρή κοπέλα ονόματι Καρολίν, η οποία δέχτηκε να γίνει τροφός για λογαριασμό της, θηλάζοντας βρέφη που παρατούσαν οι μητέρες τους ώστε να τους βρουν ένα καινούργιο σπίτι. Πριν από λίγο καιρό άλλωστε της είχε εμπιστευτεί και το δικό της.

Ό,τι υπονοείται είναι απλά η κορυφή σε ένα παγόβουνο από δεινά που αποτελούν τη βάση σε **ένα σκοτεινό παραμύθι για ενήλικες.** Μιας ιστορίας που μιλάει για το χθες αλλά επικοινωνεί με το σήμερα, μέσα από την ιδέα μιας κοινωνίας που δεν χαρίζεται στους ανεπιθύμητους και τους παρείσακτους της.

Χάρη στην τεχνική της πληρότητα, η ταινία ξεπερνά την απλή αισθητική πρόκληση.

Το ζοφερό σκηνικό εκδηλώνεται απ' τη στιγμή που πέφτουν οι πρώτοι τίτλοι και συμπληρώνεται από μία μονοχρωματική απεικόνιση της εποχής με έμφαση στα μαύρα. Σε αντίθεση με το περιεχόμενό, η κινηματογράφηση είναι ένα χάρμα υψηλών κοντράστ, όπου κάθε κάδρο και κάθε κίνηση της κάμερας γίνονται βορά σε μία πολύπτυχη εξπρεσιονιστική γκραβούρα. Χαραγμένες πάνω της δύο εξαιρετικές ηθοποιοί που καταφέρνουν να δώσουν νόημα στο φεστιβάλ μιζέριας, αλλά και μία ανέκφραστη συμβολική φιγούρα που δείχνει το άτεγκτο προσώπείο της καθώς υποφέρει.

Παρότι το σενάριο φαίνεται να προσπερνά αρκετά από τα ζητήματα που θέτει, **η ταινία ισορροπεί επιτυχημένα την υποδειγματικά στιβαρή αφήγηση με την αλληγορία.** Χάρη στην τεχνική της πληρότητα (στην οποία η μουσική συμβάλλει τα μέγιστα μέσω της αντίστιξης) ξεπερνά την απλή αισθητική πρόκληση. Όσο κι αν παραδεχόμαστε όμως την σκηνοθετική ακρίβεια, την αιχμηρή προβληματική και την τολμηρή διαχείριση του πρωτογενούς υλικού, τους ήρωες περιβάλλει αδιανόητη

και κάποιες φορές αδικαιολόγητη σκληρότητα. **Το «Κορίτσι με τη βελόνα» δεν θα μπορούσε να είναι μια ευχάριστη ταινία, σε καμία περίπτωση.** Εδώ όμως αναπτύσσεται ένα καλλωπιστικό σκοτάδι κι ένα έρεβος που οδηγεί στα όρια της αυθυποβολής μας στο απάισιο.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΚΑΡΑΜΑΝΩΛΗΣ

This is an unsettling film. It is in Danish with English subtitles. Filmed in black-and-white, it is technically a very accomplished achievement, well-paced and well-focused, with excellent cinematography and sound, a strong screenplay, and an outstanding cast of players. Set in the closing days of World War I, it begins with a young woman being evicted from her shabby apartment because she cannot pay the rent. She's employed in a low wage job and doesn't make enough to survive. A series of unfortunate events propel the young woman into a slow descent into desperation, leading inexorably even to murder. It sounds farfetched, but it is very logical. I want to avoid spoilers, so I won't say more about the plot. However, I feel that I should warn you that the film includes drug addiction, a botched abortion, some shocking scenes of a war veteran's mutilated face, and infanticide. There are several twists in the story. I thought that the movie was about one thing, only to find a few minutes later that it was about something else. This happens several times. At the end of the movie we learn that it was based on a true story, which makes it even more unsettling. This is NOT a "feel-good movie," but it is certainly powerful. I respect the talent of the filmmakers, but I hope that next time they will choose more upbeat material. It's worth seeing, but it is unmistakably a downer.

ΑΠΟΨΗ ΘΕΑΤΗ

MAGNUS VON HORN

Γεννήθηκε το 1983 στο Γκέτεμποργκ της Σουηδίας, αλλά ζει εδώ και 20 χρόνια στην Πολωνία. Είναι απόφοιτος της Πολωνικής Εθνικής Σχολής Κινηματογράφου στο Λοτζ, στην οποία και διδάσκει. Χάρη στις μικρού μήκους ταινίες του εδραιώθηκε σε παγκόσμιο επίπεδο ως ένας πολλά υποσχόμενος σκηνοθέτης, παρουσιάζοντας ταινίες σε φεστιβάλ όπως το Σαντανς και το Λοκάρνο. Σύντομα ανακάλυψε ότι αντλεί έμπνευση από το να δουλεύει σε διαφορετικές γλώσσες. Για τις ταινίες του έχει κερδίσει 28 βραβεία και 40 υποψηφιότητες. Φιλμογραφία: Το κορίτσι με τη βελόνα 2024, W domu (TV Series) (2020), Ιδρώτας (2020), Επέκεινα (2015), Utan snö (Short 2011), Echo (Short 2008), Mleczaiki (Short 2007), Radek (Short 2007).